

## Scénář k nahrávce ze dne 29. 11. 2022

Připravil žák ZŠ Horní Slavkov Nádražní

Josef Jedlička



Dagmar Lochschmidtová

Dagmar Lochschmidtová, za svobodna Dagmar Köhlerová, se narodila 10. července roku 1950 v Pankrácké věznici. Její maminka, jež pracovala jako sekretářka pro Miladu Horákovou, byla odsouzena k trestu odnětí svobody v délce 22 let na základě vykonstruovaného procesu. V roce 1957 maminku malé Dáši propustili z vězení za dobré chování. Zhruba o rok později se Dagmar Lochschmidtová přestěhovala z Moravy zpět k mamince do Prahy.

1.

*Jmenuji se Dagmar Lochschmidtová, i když, jsem Dagmar Andrea, česky Ondřejka, protože maminka, když byla zavřená na Pankráci v kriminále, tak tam byla Andrea, kterou měli popravit taky a já jsem se narodila v kriminále 10.7.1950.*

2. **Malá Dáša vyrůstala bez maminky na Moravě se svými tetičkami. Mezi tím si její maminka odpykávala trest v odnětí svobody v délce 22 let na základě vykonstruovaného procesu.**

*Ona měla sice nejdřív trest smrti jako Horáková, protože byla její úřednice a její prostě zapisovatelka, ale jelikož byla těhotná, a mě měla porodit 10.7. a Horákovou popravili 27.6. no a já jsem prostě, jsem se pak narodila.*

3. **V roce 1957 byla maminka propuštěna z vězení za dobré chování, a asi o rok později si vzala Dášu k sobě na Žižkov.**

*Ona maminka, když ji propustili, v tom padesátém sedmém, tak vlastně ona si musela zvyknout na to, že dostane byt, musí si zvyknout, jak pracovat a co dělat a tohle. Tak ona byla taky nadaná jako jo, ona byla, sice musela dělat takový ty podřadný práce, protože byla ještě jako z toho vězení venku a to, jenomže potom jelikož uměla několik jazyků, tak vlastně dělala i tlumočnici, překladatelku a vodila po Praze.*

4. **Režim Dášu pronásledoval dlouhá léta.**

*Já jsem byla na poštovní škole, já jsem nesměla na střední, já jsem nesměla mít maturitu kvůli mé matce. Takhle já jsem právě ráda šla i z Prahy, protože mě furt hlídali, já jsem furt musela na StB, to bylo tam hned na Žižkově taky v takovém oblouku za rohem. „Dano, jak to, že jsi šla tam a tam do toho obchodu, a co jsi tam dělala, když jsi nic nenesla, a říkám, co je vám do toho, nebud' drzá,*

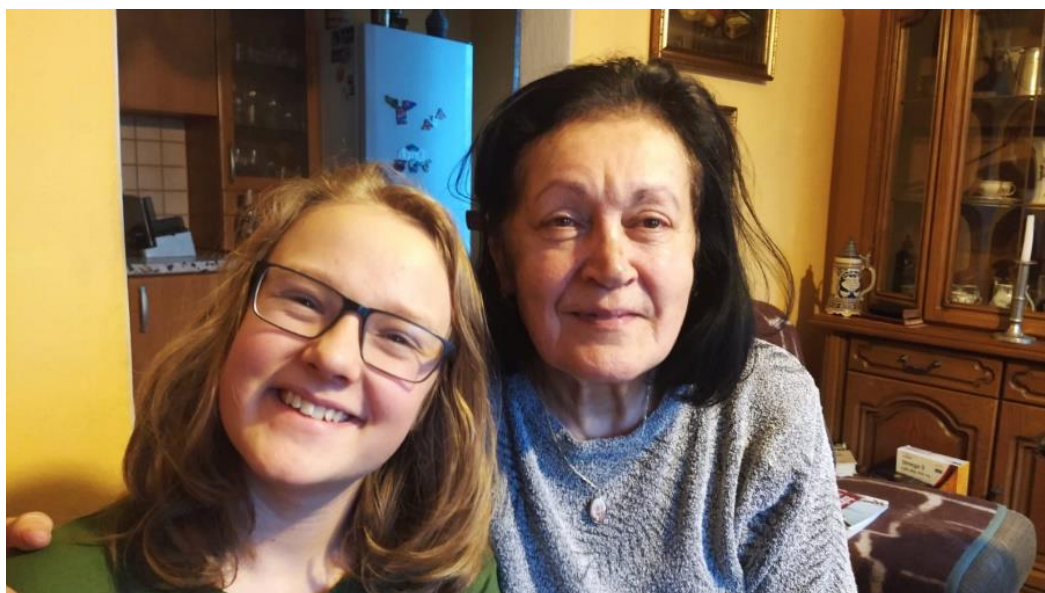
*nebo si to s tebou vyřídíme, a půjdeš někam do polepšovny a takový, a já říkám, co že, já nic nedělám.“*

**5. Později se Dáša přestěhovala do Nadlesí, ale StB ji stále sledovala.**

*Já jsem kvůli mé mámě měla furt takový zvláštní postihy, víš jako takový, že mě furt hlídali, furt mě zpovídali. Sem jezdili Němci, že jo, no tak já jsem s nimi šla na procházku, tak potom si mě zavolali, co jsem dělala tam, a že jsem byla v lese, až tam. A já říkám, a jak to, my to všechno víme, takový dle ty, hele já jsem byla furt hlídaná.*

**6. Osudovým místem pro Dášu i její maminku se stala Pankrácká věznice, a to i protože Dášina maminka byla jediným přímým svědkem popravky Milady Horákové, která umírala dlouhých dvanáct minut. Po Sametové revoluci proto věznici navštívily.**

*Ona mi říkala, Danuško, tady, tady byly ty popraviště, tady bylo to, a tady jsem koukala z toho okna, a teď to, a teď tam začala, tak jsme ji tam drželi asi čtyři lidi, a já říkám, mami pojd' pryč, prosím tě, ať to nevidíš.*



*Josef Jedlička, Dagmar Lochschmidtová*